

Villa sancti Martini

Šolski časopis OŠ Šmartno pod Šmarno goro

Lepjenka: Klara R.

januar, februar, marec, april 2022, št. 2 (16. 5. 2022)

Pozdravljeni, bralci časopisa Villa sancti Martini!

Mesec maj, sončni in sočni mesec. S svojimi pomladnimi žarki mamljivo vabi učence v naravo, na kolesa, igrišča, hkrati pa prinaša tudi kopico zadnjih šolskih obveznosti, ki jih morajo učenci opraviti. A lepo je, ko je vsa šola zopet odeta v kratke rokave, v vesele otroške oči in razigran smeh. Vsa šola teče proti cilju – poletnim počitnicam naproti!

Mladi novinarji vas vabimo, da si vzamete čas in v kakšni prijetni senci preberete drugo številko letošnjega šolskega časopisa, ki vsebuje zanimive intervjuje, pesmi, ankete in še kaj ...

Hvala vsem učencem in učiteljem naše šole za sodelovanje.

Želimo vam prijetno branje!

Maja Komjanc, mentorica

Uredniški odbor časopisa Villa sancti Martini: Lana Žalac, Julija Hladnik, Tara Kapler, Nana Kobal Bojc, Laura Plut, Nicholas Ručigaj, Kris Rasiewicz, Gal Korenč in Gašper Burgar.

Avtorica naslovnice: Klara R.

Likovna priloga: Alenka Degen, Urška Mihevc

Oblikovanje črk imena časopisa: Lana Žalac

Oblikovanje časopisa: Maja Komjanc

Tisk: Gregor Dolenec

Šmartno, 16. 5. 2022

VSEBINA

INTERVJU: **Vedno sem občudovala te prelepe in zabavne živali** – intervju z *Majo Kavčič* (Julija Hladnik, str. 5) ✨ **Študij je definitivno lažji** – intervju z *Janom Žalacem* (Lana Žalac, str. 7) ✨ **Danes je ceneje, da kupiš obleko** – intervju z *Ljubo Kapler*, *upokojeno šiviljo* (Tara Kapler, str. 9) ✨ **Še danes me gane misel na njih** – intervju s *Katarino Španić* (Gašper Burgar, str. 11) ✨ **Nič težkega** – intervju o izbiri srednje šole z *Lukom Uršičem* (Nicholas Ručigaj, str. 15) ✨ **Včasih jih je kdo dobil po zadnji plati ali pa po prstih s šibo** – intervju z *Magdo Kranjec* o šoli pred petdesetimi leti (Laura Plut, str. 20) ✨

ANKETA: **Kam po končani osnovni šoli** – kratka anketa z devetošolci (Lana Žalac, str. 17) ✨ **Kaj je mama** – kratka anketa ob materinskem dnevu (Katarina Cedilnik, str. 23) ✨

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ: **Preboj žensk skozi čas** – upodobitev v risbi (Julija Hladnik, str. 25) ✨ **Moj prvi spomin** (Nejc Lukan, str. 26) ✨ **Moj odnos do okolja – moj odnos do družbe** – o čistilni akciji 6. b-razreda in okolijski problematiki (Pavlina Kovač, str. 37) ✨ **Misli o odnosu do okolja** – vtisi po čistilni akciji (Žiga Trček, Nika Zupin, Lana Soklič, Maks Bučar, Rok Trkov, Luka Ažbe Kostanjšek, str. 38) ✨

PREBRANO PREOBLIKOVANO: **Moje življenje v samostanu** – *Rozamundina izpoved* (Mia Ignjatović, str. 32) ✨ **Povodni mož** – *Francetova balada v stripu* (Lorena Drinić, str. 33) ✨

JEZIKOVNI KOTIČEK: **Dowry** – *short story* (Tinkara Lampič, str. 34) ✨ **Family vacation** – *short story* (Tinkara Lampič, str. 34) ✨ **Reassuring moments** – *short story* (Lizzie Tonge, str. 35) ✨ **Urgent call** – *short story* (Tinkara Lampič, str. 35) ✨ **Tears** (Nina Santner, str. 36)

RIMA PESNIKA LOVI: **Pesem mami za materinski dan** (Žan Šoster, Maks Bučar, Ela Gorenc, str. 27) ✨ **Moj jezik se kar ne neha vrteti** (Brin Volovšek, str. 29) ✨ **B***** 1/1** (Maksimilian Buhovac, str. 30) ✨ **Ob Prešernovem dnevu** (Ela Zaletel, str. 31) ✨

MOŽGANČKI NA ZABAVI: **Brm brm brm** – *nagradna križanka* (Gal Korenč, Julija Hladnik, str. 41)

UTRINEK: **Metulj** (Ela Gorenc, str. 24)

LIKOVNA PRILOGA: Jakob Rak, *Divja žival*, str. 4 ✨ Nepodpisani, *Papiga*, str. 14 ✨ Jakob V., *Slon*, str. 22 ✨

LIKOVNA PRILOGA

Avtor: Jakob Rak, *Divja žival*, (lepljenka)

Priloga 1 v časopisu Villa sancti Martini, št. 2/22

Vedno sem občudovala te prelepe in zabavne živali - intervju z Majo Kavčič

Jahanje se mi zdi zelo zanimiv šport, konji pa zelo lepe živali. Odločila sem se, da bom intervjuvala Majo Kavčič, saj se s konju ukvarja že dolgo časa in veliko ve o njih.

Kako dolgo že jahaš in zakaj si se odločila za ta šport?

Jaham že približno šest let, dva- do trikrat na teden. Za ta šport sem se odločila, ker sem že celo življenje ob konjih in sem vedno občudovala te prelepe in zabavne živali. Kljub temu da ne jaham vsak dan, sem vseeno skoraj vsak dan v hlevu, kjer pomagam mladim jahačem pri vsakdanjih kmečkih opravilih, kot so hranjenje konjev, pospravljanje njihovih iztrebkov, itd.

Katero opremo potrebuje jahač pri jahanju?

Jahač nujno potrebuje čelado, dobro je pa tudi, da ima jahalne hlače, ki so podložene s silikonom za boljši oprijem, in jahalne čevlje, ki pa imajo podplat, prilagojen stremenom, to je kovinski

Konj Jackson

del na sedlu, kamor jahač vtakne svoje noge, da lažje ostane v sedlu. Za zagotovljeno varnost lahko jahač uporabi tudi zaščitne brezrokavnike za hrbet. Včasih je potreben tudi biček, ampak to ni nujno.

Ali imaš svojega konja oziroma ga nameravaš kupiti?

Trenutno svojega konja nimam, čeprav bi ga zelo rada imela, ampak mi starši ne dovolijo. Drugače mislim, da sem sposobna skrbeti za

konja, saj veliko pomagam v hlevu in sem že skrbela za konje skupaj s svojimi prijateljicami.

Kako moramo opremiti konja za jahanje?

Konj potrebuje sedlo, podsedelnico, uzdo z ustreznimi brzdami ter ščitnike. Poznamo dressurno, skakalno, western in večnamensko sedlo. Določeno sedlo je za določeno disciplino, večnamensko pa je namenjeno šoli jahanja. Poznamo tudi različne brzde. Brzda je kovinski del, ki ga damo konju v

Maja s svojim konjem

INTERVJU

usta, da ga med ježo lažje usmerjamo. Torej poznamo na primer enkrat ali dvakrat lomljeno, izbira le-te pa je odvisna od jahačevih spretnosti. Tanjše brzde uporabljajo konji, ki so bolj občutljivi na gobec, in je njihov jahač manj izkušen; debelejšje pa, ko je konj manj občutljiv in so jahači

Potrebujemo trdo in mehko krtačo za odstranjevanje blata in dlake ter klin za čiščenje kopit. Večina konj tudi uporablja podkve, ki se menjajo približno enkrat mesečno, namenjene pa so temu, da se konjem kopita manj izrabljajo. Tekmovalni konji, ki delajo šest do sedem dni

Moja najljubša pasma konj je verjetno *holjštanjec*, saj so med višjimi in bolj športnimi konji. Takega konja sem tudi že jahala in mi je zelo všeč zaradi lahkotnega gibanja in njihovega odličnega značaja, čeprav so včasih lahko tudi trmasti. Ta konj, ki sem ga jaz jahala, pa je bil zelo

Maja in njena prijateljica Petja v Konjeniškem centru Košir v Gameljnah

bolj izkušeni. Ščitnike uporabljajo konji, ki imajo občutljivejše noge, in ga ščitijo pred poškodbami. Bandaže pa so za isti namen, vendar so po navadi rabljene v dresurni ježi.

Kakšno opremo pa potrebuješ za vsakodnevno oskrbo konja?

na teden, jih zaradi tega razloga nujno potrebujejo. Večina tekmovalnih konj je tudi pobritih, da se ne znojijo preveč, je pa potem potrebna uporaba odej za vpijanje znoja po treningih, da se ne prehladijo.

Katera je tvoja najljubša pasma konj in zakaj?

ubogljiv in prijazen.

Maja, hvala za tvoje zelo izčrpne in zanimive odgovore.

Foto: Petja Svetina in Minca Kavčič

Študij je definitivno lažji – intervju z Janom Žalacem

Jan Žalac je moj starejši brat, ki je en semester študij strojništva opravil na izmenjavi na Danskem na *University of Southern Denmark*. Tudi sama sem se zelo navdušila nad to skandinavsko državo, ko sem sredi januarja 2022 obiskala svojega brata in z njim naredila intervju o življenju in študiju v tej zanimivi državi.

Zakaj si se odločil za izmenjavo študija na Danskem?

Za študij v tujini sem se odločil zaradi tega, ker se mi zdi to odlična priložnost, da izveš kaj novega o drugih državah in drugih kulturah, hkrati pa se še nekaj novega naučiš. Za Dansko sem se odločil, ker sem o njej slišal, da je ena najbolj razvitih držav z najboljšo kvaliteto življenja. Odločil sem se, da sam preverim, koliko je v tem resnice.

Kaj študiraš na Danskem?

Na Danskem študiram študij strojništva.

Kje živiš na Danskem?

Na Danskem živim v mestu Odense, ki se nahaja na otoku Fyn, na sredini Danske. Stanujem

Študentski dom v mestu Odense

v študentskem domu, ki je le korak ven iz centra mesta.

Kako dolgo si že na Danskem?

Na Danskem sem približno pol leta.

Kako se razlikuje življenje na Danskem in v Sloveniji?

Življenje je dokaj podobno našemu. Rekel bi, da ni nekih hudih kulturnih razlik. Danci so malo bolj zadržani, kakor smo pri nas doma,

drugače pa bi rekel, da je zelo podobno.

Ali je študij težji kot v Sloveniji?

Študij je definitivno lažji. Imajo popolnoma drugačen način dela. Ni veliko pisnih testov, ampak več dela s projektnimi nalogami, ki jih delaš čez cel

semester, nato pa jih na koncu samo še ustno zagovarjaš.

Kakšni so običaji na Danskem?

Običaji so dokaj podobni našim, vendar imajo nek

Odense ponoči

INTERVJU

svoj danski pridih, veliko imajo praznikov, ki izvirajo še iz poganskih časov, na primer božič praznujejo 24. decembra namesto 25. Praznik imenujejo *Jul*, enako kot poganski praznik. Zelo radi imajo božične praznike, zato je že na začetku novembra mesto okrašeno v božično kuliso. Že prvi petek v novembru imajo praznik, ki ga imenujejo J-dan, na ta dan od 20.59 točijo na Danskem božično pivo.

Kaj je priljubljena dejavnost na Danskem?

Zelo radi igrajo namizne družabne igre, ki jih pogosto igrajo v mnogih kavarnah, namenjenim prav temu. So pa tudi strastni ljubitelji piva. Sami imajo največ pivovarn na prebivalca, tako velikih kot malih, s čimer se zelo radi pohvalijo.

V čem so se razlikovali *koronski* ukrepi na Danskem od naših?

Koronski ukrepi so bili zaradi dobre precepljenosti ljudi precej blažji. Od konca avgusta 2021, ko sem prišel

na Dansko, pa do sredine decembra mi ni bilo treba niti enkrat nadeti maske. Zato bi rekel, da je bilo kar v redu, lokali in vsi klubi so bili odprti.

Katere kraje si še obiskal med študijem na Danskem? Ti je kateri izmed njih prav posebno ostal v spominu?

Definitivno mi bo najbolj ostalo v spominu mesto Tromsø, ki leži popolnoma na severu Norveške, leži v arktičnem krogu. To pomeni, da ima svojo posebno arktično kuliso. Zdaj, meseca januarja, je pri njih štiriindvajset ur na dan noč že približno dva meseca, tako bo

približno še dva meseca. Obiskal sem še druga danska mesta, med njimi København, ki je najbolj znano. Bil pa sem tudi v Oslu, glavnem mestu Norveške.

Ali si spoznal kakšne nove prijatelje med študijem?

Spoznal sem izjemno veliko novih prijateljev, večinoma iz Evrope, največ sem spoznal Nizozemcev in Nemcev, s katerimi smo si najbolj podobni. Spoznal sem pa tudi nekaj Mehičanov.

Po čem si boš zapomnil Dansko in kaj ti bo za vedno ostalo v spominu?

Hm ... Ja, definitivno si ga bom zapomnil po mnogih zabavah, ki smo jih imeli s prijatelji. Zagotovo mi bo v spominu ostala urejenost države, ter prijaznost Dancov. Danska bo gotovo ostala v mojem spominu kot ena najboljših in najljubših izkušenj v življenju.

Jan, hvala za sodelovanje in veliko uspeha pri študiju ti želim.

Foto: Lana Žalac

København

Danes je ceneje, da kupiš obleko – intervju z Ljubo Kapler, upokojeno šiviljo

Vedno mi je bilo zanimivo opazovati svojo babico Ljubo Kapler pri šivanju. Včasih me je tudi kaj naučila ali pa sem ji pomagala. Odločila sem se, da jo vprašam nekaj vprašanj o tem zanimivem poklicu.

Zakaj ste se odločili za poklic šivilje?

Ker sem zamudila vpis v gostinsko šolo, sem prosila strica, da naj me vpiše za poklic šivilje.

Kakšno znanje je bilo potrebno za poklic šivilje? Kje ste se izobraževali?

Hodila sem v srednjo poklicno šolo v mestu Ključ v BIH. Poleg vseh osnovnih predmetov smo se učili še izdelovati kroje in praktično delo v šolski šivalnici.

Kje ste bili zaposleni kot šivilja?

Najprej sem bila tri mesece zaposlena v Banja Luki v BIH. Zaradi majhne plače pa sem prišla v Slovenijo v Konfekcijo Triglav Kranj. Delala sem tudi doma po

Ljuba Kapler za šivalno mizo

naročilu, največ za sodelavke.

Kakšen je zaslužek šivilje?

Na splošno je zelo slab. Z delom doma sem s poklicem šivilje zaslužila do sto evrov, zato sem imela poleg te službe še službo v tovarni.

Kaj ste najraje šivali?

Najraje sem šivala krila in hlače.

Koliko časa ste potrebovali za izdelavo krila?

Približno dve uri.

Kaj je kroj? Ali ste oblačila kdaj šivali tudi po svojih krojih?

Kroj je, ko vzamem mere in na papir narišem določen kroj, kot na primer hlače ali jakno. Kroj nato prenesem na

blago, ga izrežem in zašijem. Ne zašijem ga do konca, ker oblačilo nato pomerim. Če ni v redu, popravim in zašijem do konca. Po svojih krojih sem šivala skoraj vsa oblačila.

Ali ste oblačila šivali tudi sama sebi?

INTERVJU

Po službi sem oblačila šivala tudi sebi in svoji družini, saj so bila oblačila v trgovini včasih veliko dražja kot danes.

Ali je bilo to delo naporno? Koliko časa na dan ste šivali?

Delo šivilje je zelo naporno, saj moraš biti ves čas zelo natančen in previden. Na dan sem šivala tri do štiri ure.

Ali se vam zdi, da danes premalo ljudi opravlja poklic šivilje oz. krojača?

Se strinjam, saj jih skoraj ni več. Je pa res, da je danes ceneje, da kupiš obleko, kot da ti jo nekdo zašije. Da ti nekdo zašije obleko danes, stane okoli sto evrov, tako obleko pa lahko kupiš za trideset evrov. Danes ne poznam nobene šivilje več.

Ali to delo opravljate še danes kot hobi?

Ja. Oblačila popravljam za vso družino, samo manj kot prej. Zašijem tudi zavese ali pa kakšno

oblačilo skrajšam. Delam po potrebi.

Kaj vam je bilo pri tem poklicu všeč?

Najbolj mi je bilo všeč, ko sem naredila končni izdelek in sem bila z njim zadovoljna ter nanj ponosna.

Če bi imeli danes možnost za izbiro poklica, ali bi se odločili za enakega?

Ne, ker je preveč naporno in odgovorno.

Hvala.

Lapljenka: Tine (*Pajek*)

Še danes me gane misel na njih – intervju s Katarino Španić

Učiteljica matematike Katarina Španić nam učencem včasih pri pouku govori o svojih potovanjih v tujini. Njeno zelo doživeto pripovedovanje, polno zanimivosti in prigod me zelo navdušuje. Odločil sem se, da jo intervjuvam za časopis in del njenih prigod predstavim tudi vam.

Katere države ste že obiskali, katera od teh držav vam je bila najbolj všeč?

Obiskala sem kar nekaj držav, zelo so mi všeč arabske države, torej to so na primer Sirija, Jemen, Egipt, Libija, bolj afriške, na primer Zambija pa azijske: Šrilanka, Indija; v Evropi par držav, Balkan mi je tudi zelo všeč. V vseh teh državah sem bila. Katera mi je bila pa najbolj všeč, pa težko rečem. So pa mogoče nekatere, ki so bolj pustile vtis name. Če se moram na hitro odločiti, so to Palestina, Šrilanka in tudi Zambija.

V katerem obdobju svojega življenja ste največ potovali?

Potovati sem začela v srednji šoli. Zanjih nekaj let potujem manj.

Na koncertu v Zambiji, 2006

Kje in kako ste na potovanjih prenočili?

V srednji šoli in na fakulteti sem zelo rada potovala tako, da sem se udeležila delovnih taborov v tujini. Tam smo po navadi prenočili v športnih telovadnicah ali starejših hišah. Ko sem potovala sama ali s prijatelji, sem pa potovala, kot bi rekli *low budget*, se pravi, da

nisem porabila veliko denarja za prenočišče. Tako sem zmeraj prenočila nekje, kjer ni bilo tako drago, ampak še vedno solidno. Večkrat sem prespala tudi v šotoru, velikokrat pa so me ljudje povabili k sebi domov.

Ali se vam je na potovanjih zgodilo kaj smešnega?

Ogromno.

INTERVJU

Ali lahko z nami delite kakšen spomin?

Na potovanjih ne mine dan brez zabavne zgodbe. Še posebej, če potuješ kar tako, brez načrta. Velik del potovanj je tudi iskanje prenočišča. Še posebej je to veljalo za šestmesečno potovanje, na katero sva se pred petnajstimi leti odpravili s prijateljico. Vsaka s svojim motorjem. Včasih se nama je po celodnevni vožnji zgodilo, da naju je ujel večer, še preden sva prispeli do mesta, kjer bi bilo možno najti prenočišče. Spomnim se, kako sva se cel dan vozili po vijugastih cestah na jugu Turčije, tik pred sirsko mejo. Spremljala naju je prelepa narava. Večerilo se je, prenočišča pa nikjer. Zato sva se ustavili pri hiši, kjer so se sušila otroška oblačila. Potrkali sva na vrata. Odprla je ženska, ki ni govorila angleško. Midve pa nisva govorili turško. Pokazali sva na travnik in z gestami razložili, da bi radi postavili šotor pred njihovo hišo. Gospa naju je brez razmišljanja povabila v hišo in nama dala vedeti, da naju ne misli pustiti spat zunaj. Odločitev je padla. Spali bova v hiši. Najini

Učiteljica Katarina Španić v hiši gostoljubne družine v Turčiji, 2006

gostitelji so bili mož in žena s tremi hčerkami, ki so hodile v osnovno šolo, in dojenček. Hiša je bila majhna, zgolj dve sobi in na hodniku prostor za štedilnik in omarico. Sprejeli so naju v eni od sob, kjer se je kurilo. Zunaj je bil mraz, saj je bila takrat zgodnja pomlad. V sobi je bil zgolj kavč. Takoj so nama ponudili večerjo, ki jo je mama pripravila kar na tleh. Usedli smo se v krog, jedli in se smejali. Nato so začeli prihajati sosede, saj se je kmalu razvedelo, da sta v vas prišli nenavadni tujki. Prišli so otroci, njihovi starši, pa sosedov dedek, ki je nato cel večer prespal na kavču. Sodeloval je le pri fotografiranjih. Vsak, ki je prišel, je želel fotografijo za spomin. Prišla je tudi

soseda, ki naju je ves čas nekaj spraševala, kljub temu da nismo govorili skupnega jezika. Dojenček se je vsakih nekaj minut znašel v najinem naročju. Kazali so nama slike svojih družin in porok. Neskončno zabaven večer. Na koncu so naju tri hčerke odpeljale v drugo sobo, nama postlale posteljo in v trenutku sva zaspali. Zjutraj sva presenečeno ugotovili, da so najine mlade gostiteljice spale na tleh, stisnjene ena ob drugo, saj so nama prepustile posteljo in pokrivala. Še danes me gane misel na njih in vse dobre ljudi, ki so mi brez veliko vprašanj pomagali na mojih potovanjih.

Ali manj potujete, odkar poučujete?

INTERVJU

Vedno sem rada potovala in poučevanje me pri tem ni oviralo. Je pa res, da v zadnjem času potujem manj.

Ali še razmišljate, da bi še kdaj potovali?

Ja, včasih me še zamika.

Ste kdaj na potovanjih dobili navdih za matematično nalogo?

Ja, sem ja.

Ali lahko poveste primer? Če se spomnite.

V Španiji me je stenska ornamentika in arhitektura navdihnila za učno uro o večkotnikih in zrcaljenju.

Kaj je najbolj zanimiv predmet, ki ste ga prinesli s potovanj?

Na potovanjih so mi včasih ljudje želeli dati nekaj v spomin. Pogosto niso imeli veliko. Tako sem dobila od starejšega gospoda v Siriji v spomin diplomo s pevskega tekmovanja. Nenavadno darilo, ki pa je bilo od srca.

Hvala. Želim vam še veliko zanimivih potovanj.

Foto: osebni arhiv
Katarine Španić

Otroci na motorju, Turčija, 2006

Pomoč v Zambiji (Projekt Botrstvo, 2007)

Na motorju, odhod iz Libije, 2006

Avtor: Nepodpisan, *Papiga*, (lepljenka)

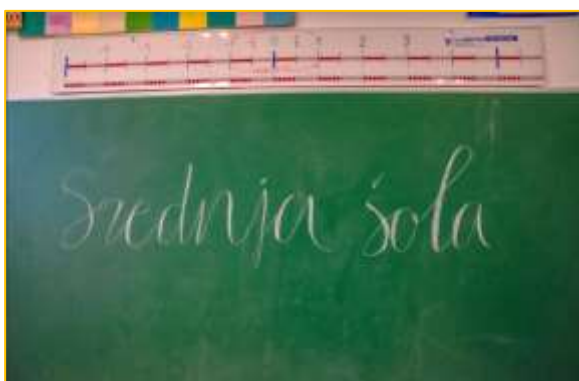
Priloga 2 v časopisu Villa sancti Martini, št. 2/22

Nič težkega – intervju o izbiri srednje šole z Lukom Uršičem, psihologom v šolski svetovalni službi

Šolsko leto se približuje h koncu, zato me je zanimalo, kako šola svetuje devetošolcem o izbiri srednje šole. Naredil sem intervju z našim šolskim svetovalcem Lukom Uršičem. Tu boste izvedeli, kako on svetuje devetošolcem.

Kako poteka svetovanje devetošolcem o nadaljnjem šolanju?

Na naši šoli začnemo s poklicnim svetovanjem že v 8. razredu, bolj intenzivno v 9. razredu. V 9. razredu imamo različne delavnice o srednjih šolah, potem delavnice o spoznavanju, o osebnosti, hobijih, drugih poklicnih interesih. V decembru in januarju izvedemo individualne razgovore, to pomeni, da vsak devetošolec pride k meni in se pogovoriva o njegovih željah, srednjih šolah, o točkah, ki jih mora učenec doseči za vpis na željeno šolo, potem tudi o omejitvah vpisa. Če kaj potrebujejo, sem jaz vedno tukaj, da jim pomagam. Obveščam

jih v spletni učilnici o dodatnih novostih.

Za katero šolo oz. smer, program se je odločilo največ devetošolcev?

V bistvu imamo dve skupini, tiste, ki se odločijo za gimnazijske programe in tiste, ki se odločijo za poklicne programe, na primer ekonomski tehnik, predšolska vzgoja, zdravstvena smer. Potem na drugi strani pa imamo gimnazije, tu bi izpostavil Gimnazijo Šentvid, kamor se vpiše največ učencev.

Za katero šolo je zanimanje največje med dekleti?

Dekleta se vpišejo večinoma v gimnazijo. Kar se pa tiče poklicnih šol, se vpišejo večinoma v

zdravstvo ali predšolsko vzgojo.

Za katero šolo je zanimanje največje med fanti?

Fantje se vpišejo v gimnazijo v manjši meri, mislim, da se več fantov vključi v smer ekonomski tehnik ali pa na strojno smer, elektro smer.

Kako poteka vpis v srednje šole?

Treba se je vpisati do 4. aprila, vpisovali pa smo se 18. marca. Učenci pošljejo prijavnice in

INTERVJU

napišejo osebne podatke, v katero srednjo šolo se vpisujejo ... in to je ta postopek. Nič težkega.

Kako pomagate učencem, ki ne vedo, kam bi se radi vpisali oz. kje bi nadaljevali svojo pot?

Tudi takih učencev je vsako leto kar dosti. Z delavnicami in razgovori v osmem in devetem razredu želim pri odločitvi pomagati učencem, da ne

začnejo razmišljati zadnji mesec, kam se bodo vpisali, ampak prej. Če ima kakšen učenec kakšne težave, pa so razni individualni razgovori, mogoče mu/ji pomagam pridobiti kakšno informacijo, pokličem kakšno srednjo šolo po njegovih željah.

Kaj bi svetovali učencem na splošno? Kako naj se odločijo?

Odvisno od posameznika, za nekatere je bolj primerna gimnazija, za nekatere je bolj primerna srednja poklicna šola, na splošno je težko reči. Če bi se jaz vpisoval, bi se odločil za gimnazijo, tako kot sem se že odločil takrat, ko sem se vpisoval.

Hvala Vam za vaše odgovore.

Devetošolci se odločajo o nadaljnjem šolanju

Foto: Jure Češnovar (Devetošolci, 2022)

Kam po končani osnovni šoli – kratka anketa z devetošolci

Decembra smo s šolskim svetovalcem Lukom Uršičem začeli premišljevat, kam bomo šli prihodnje leto v srednjo šolo. Za večino učencev je bila to težka odločitev, tudi sama nisem bila prepričana, na katero gimnazijo si želim iti. Ker me je zanimalo, kam bodo šli moji sovrstniki sem o tem naredila anketo. Zastavila sem jim vprašanja: 1. Za katero srednjo šolo si se odločil/a in zakaj?; 2. Ali meniš, da boš sprejet/a na to šolo?; 3. Ali si se letos odločil/a za to šolo ali si svojo odločitev sprejel/a že prej?; 4. Kaj pričakuješ od srednje šole?; 5. Ali morda že veš, kaj si želiš postati po poklicu? Dobila sem zanimive odgovore.

Za katero srednjo šolo si se odločil in zakaj?

Za gimnazijo Šentvid, ker je blizu in ker je gimnazija.

Ali meniš, da boš sprejet na to šolo?

Ja.

Ali si letos izbral to šolo ali si zanjo vedel že prej?

Ne, letos sem jo izbral, ker sem ugotovil, koliko imam na koncu točk.

Kaj pričakuješ od srednje šole?

Da bo dobra popotnica za fakulteto.

Ali morda že veš kaj si želiš postati po poklicu?

Ekonomist.

Jakob Rener Javornik

Za katero srednjo šolo si se odločila in zakaj?

Vzgojiteljsko Jesenice, ker imajo veliko prakse in ker imam rada otroke.

Ali meniš, da boš sprejeta na to šolo?

Da.

Ali si letos izbrala to šolo ali si zanjo vedela že prej?

Že prej, čeprav moja mami meni, da bi bilo bolje, da grem v Ljubljano.

Kaj pričakuješ od srednje šole?

Da me bo veliko naučila, da bom postala dobra vzgojiteljica in da bom videla, ali mi je to všeč.

Ali morda že veš, kaj si želiš postati po poklicu?

Vzgojiteljica.

ANKETA

Za katero srednjo šolo si se odločila in zakaj?

Za aranžersko, ker rada rišem.

Ali meniš, da boš sprejeta na to šolo?

Ja, ker ni omejitve.

Ali si se za to smer odločila letos?

Ne, že prej, že prej.

Kaj pričakuješ od srednje šole?

Da se bomo imeli fajn, da bomo kakšno ušpičili.

Ali morda že veš, kaj bo tvoj poklic?

Ja, notranji oblikovalec.

Eva Merkun

Matic Perme

Za katero srednjo šolo si se odločil?

Za Srednjo tehniško šolo Kranj, smer elektrotehnika, to pa zato, ker je to v družini.

Meniš, da boš sprejet?

Ja.

Si to odločitev sprejel letos?

Za šolo sem vedel že prej.

Kaj pričakuješ od izbrane srednje šole?

Da bo težka.

Ali že veš, kaj boš po poklicu?

Električar.

Za katero srednjo šolo si se odločil?

Za Gimnazijo Bežigrad, ker je najboljša.

Meniš, da boš sprejet?

Da, saj nisem izgubil še nobene točke.

Si se za to šolo odločil letos?

Letos, ker prej nisem vedel, da bom šel na to šolo.

Kaj pričakuješ od izbrane šole?

Da mi bo predala veliko znanja in da se bom v njej veliko naučil.

Že veš, kaj boš po poklicu?

Gasilec.

Nikolaj Volovšek

ANKETA

Ana Lucija Lesar

Za katero srednjo šolo si se odločila?

Odločila sem se za Gimnazijo Želimiše, saj mi je ta šola zelo všeč, ker imajo dobro družbo in ker je zraven dijaški dom, v katerega bom hodila.

Ali meniš, da boš sprejeta na to šolo?

Upam, da, ker imajo letos tri razrede, imam več možnosti.

Si se letos odločila za to gimnazijo?

Ne, zanjo sem se odločila že prej, ker sem bila na informativnih dnevih že v šestem razredu. Vsako leto sem bila na njihovih informativnih dnevih, v sedmem razredu sem se tako že odločila, da grem na to gimnazijo.

Kaj pričakuješ od srednje šole?

Pričakujem novo znanje, podlago za življenje ter dobre prijatelje.

Ali morda že veš, kaj si želiš postati po poklicu?

Trenutno razmišljam o učiteljici razrednega pouka.

Klara Ogorevc

Gaber Čampa

Foto: Jure Češnovar (*Devetošolci*, 2022)

Za katero srednjo šolo si se odločila?

BIC Ljubljana, to je Biotehnični izobraževalni center Ljubljana, gimnazija in veterinarska šola, izbrala sem si jo, ker me zanimajo živali.

Ali meniš, da boš sprejeta na to šolo?

Ja, po številu zbranih točk iz prejšnjih let bi mi uspelo.

Ali si se za to šolo odločila letos?

Za šolo sem vedela že prej, ampak sem se šele sedaj do konca odločila.

Kaj pričakuješ od šole?

Da bo zanimiv program, vem da so zanimivi izleti, da bom dobila kakšno dobro prakso.

Že veš, kaj boš po poklicu?

Ne, tega pa še ne vem.

Za katero srednjo šolo si se odločil in zakaj?

Za srednjo šolo Šentvid, ker je blizu.

Ali meniš, da boš sprejet na to šolo?

Upam, da ja.

Ali si letos izbral to šolo ali si zanjo vedel že prej?

Letos sem izbral to šolo, saj prej še nisem vedel.

Kaj pričakuješ od srednje šole?

Da bom imel dobre ocene.

Ali morda že veš, kaj si želiš postati po poklicu?

Ne vem, kaj si želim postati po poklicu, saj o tem še nisem razmišljal.

Včasih jih je kdo dobil po zadnji plati ali pa po prstih s šibo – *intervju z Magdo Kranjec o šoli pred petdesetimi leti*

Magda Kranjec je moja babica. Velikokrat mi pripoveduje, kako je izgledala šola v časih, ko je bila sama osnovnošolka. Ugotovila sem, da se je od takrat do danes kar veliko spremenilo. Zgovoren je že naslov, a to še zdaleč ni vse ...

Razredna slika Magdinega razreda v OŠ Tineta Rožanca Pirniče ob koncu 3. razreda, 1970 (Magda Kranjec je v spodnji vrsti četrta z leve)

Kdaj se je začela vaša šolska pot in katero šolo ste obiskovali?

Moja šolska pot se je začela 1. 9. 1967, in sicer v osnovni šoli v Pirničah, ki se je takrat imenovala Osnovna šola heroja Tineta Rožanca Pirniče.

Kako je potekal šolski dan?

Med učnimi urami nismo imeli odmora, ampak smo samo zamenjali

knjige in zvezke za drugi predmet. Malico smo imeli v razredu, s seboj smo morali imeti prtičke, na katerih smo pomalicali. Imeli smo reditelje, ki so skrbeli, da je bila tabla pobrisana in so pregledovali, ali kakšen učenec manjka.

Ali ste imeli malico in kosilo v šoli?

V šoli sem imela samo malico, nižja stopnja v Pirničah je imela običajno

namazan kruh in čaj ali pa sok. Od petega razreda naprej sem hodila v Osnovno šolo Franca Rozmana Staneta v Šentvidu, tam pa smo imeli še sendviče in pa kakšen jogurt ali sadje.

Kako ste hodili v šolo?

V Pirniče sem hodila peš, v Šentvid pa iz Pirnič do Medna peš, od tam pa z avtobusom do Šentvida in obratno. Odvisno od začetka pouka, pa tudi z avtobusom od Pirnič do Ljubljane.

Izkaz o uspehu in vedenju, naslovna stran

INTERVJU

Šolski nastop v osmem razredu na odru Osnovne šole Franca Rozmana Staneta, šolsko leto 1974/75 (Magda Kranjec je prva z leve.)

Kakšen je bil takrat šolski red in ali ste bili kaznovani in kako?

V šoli smo se morali lepo obnašati, brez vpitja in tekanja. Kazni so bile različne. Po pouku si moral ostati v šoli približno še eno uro, včasih stati v kotu, včasih pa jih je kdo dobil po zadnji plati ali pa po prstih s šibo. Te kazni ni bilo pogosto, ampak bila pa je.

Kako je učitelj obveščal starše o šolskem delu?

Učenci smo imeli beležke in v te je učitelj napisal vse dobre in slabe stvari, starši pa so morali podpisati.

Vam je ostal kakšen poseben spomin iz vaših šolskih let?

Spomnim se, kako smo učenci hodili v gozd po borovnice, da so nam kuharice lahko skuhale marmelado in borovničev čaj za malico.

Katere obveznosti so vas po šoli čakale doma?

Jaz sem morala najprej pospraviti po kosilu, ker ni bilo pomivalnega stroja. Potem je sledila naloga in učenje, nato pa delo na vrtu in njivi. Televizije pa tudi nismo gledali, pouk pa smo imeli prvih nekaj let tudi ob sobotah.

Ko zdaj gledate mlade, v čem vidite največ razlik v odnosu do šolskega dela? Se vam zdi, da so se stvari

spremenile na bolje ali na slabše?

Domače naloge so bile vedno. Mislim, da je sedaj šolski program zahtevnejši kot včasih. Otroci imajo tudi veliko obšolskih dejavnosti in včasih je težko vse uskladiti.

Kakšen odnos so imeli učenci do učiteljev v času vaše mladosti?

Učenci smo se učiteljev kar bali in smo jih spoštovali v kar največji meri; kar so rekli, je vedno držalo.

Hvala za sodelovanje.

Foto: arhiv Magde Kranjec

Avtor: Jakob V., *Slon*, (lepljenka)

Priloga 3 v časopisu Villa sancti Martini, št. 2/22

Kaj je *mama* – kratka anketa ob materinskem dnevu

Na materinski dan, 25. marca, sem se odločila, da bom svoje vrstnike povprašala, kaj jim pomeni *mama* in kakšen odnos imajo s svojimi mamami. Dobila sem zanimive odgovore.

Kaj tebi pomeni *mama*?
Prijaznost, odgovornost, veselje.

Kaj najraje počneš z mamo?
Igrava se družabne igre, gledava televizijo,
pomagam ji pri kuhanju.

Kaj bi naredila za mamo, da bi bila srečna?
Pomagala bi ji pri pospravljanju, večkrat bi ji
pomagala tudi pri kuhanju ...

Kako bi opisala svojo mamo?
Prijazna, vesela, delavna ...

Lea Šušteršič, 5. b

Kaj zate pomeni *mama*?

Oseba, na katero si lahko zelo jezen, pa
je še vedno tvoja mama in je ne moreš
zamenjati.

Ali si se kdaj skregala z mamo? Opiši
primer.

Po navadi se dereva druga na drugo in
mami mi vzame stvari, jaz pa se soočim
s tem. Ko se pobotava, dobim svoje
stvari nazaj.

Ali misliš da je voščilo mami za
materinski dan dovolj, da ji pokažeš, da
jo imaš rada?

Ja. Mamica bo vesela, če se samo
spomniš nanjo, če jo želiš presenetiti, pa
narediš kakšno čestitko.

Naja Metelko, 5. b

Sliki v ozadju: Filip Bilban (*Dežniki*, vodene barvice)

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

JULIJA HLADNIK

Preboj žensk skozi čas – upodobitev v risbi

Moj prvi spomin

Moj spomin seže do rojstva mojega brata Jana. Takrat sem bil star dve leti in pol.

Zelo jasno se spomnim, da je bila zima. Oči mi je rekel, da bom danes spoznal bratca Jana. Odpravila sva se v porodnišnico. Med potjo tja sva se ustavila v trgovini in mu kupila plišasto igračko. Izbral sem mu velikega črno-belega kužka. V porodnišnici sva se peljala z dvigalom. Nato sva hodila po dolgem hodniku, na koncu katerega so bila bela vrata, ki so vodila v sobo, v kateri naj bi prvič videl svojega bratca. Bil sem zelo vznemirjen.

Oči odpre vrata. Z velikim plišastim kužkom stopim v sobo. Tam zagledam mami, ki v naročju drži majhnega bratca. Bil sem presenečen, ker je bil tako majhen. Kasneje sem izvedel, da sem takrat spraševal, kako se bom z njim igral, ko pa je tako majhen. Šel sem do njega, ga pobožal in mu dal igračo. Kasneje je to postala njegova najljubša igrača. Vedno jo je imel ob sebi.

Zelo sem vesel, da je moj najstarejši spomin ravno rojstvo mojega brata. Imam ga zelo rad.

Risba: Pia Sečnik

RIMA PESNIKA LOVI

Pesem mami za materinski dan

ŽAN ŠOSTER

Mami, vesel sem,
ker te imam.
Kamor koli greš,
tam je vedno sonce.
In kamor koli greš,
si vedno vesela.

Zelo dobro kuhaš
in si zabavna.
Mami, sonce te vedno obišče.
Zelo rada ješ penice v kakavu.

Danes se kar sprosti in uživaj ta dan.
Danes boš dobila posebno darilo.
Praznuj ta dan v miru.

MAKS BUČAR

Moja mami je pravo zlato.
Moja mama me ima rada.
Moja mama je prav prijazna,
jaz bi ji vse na svetu dal.

Podaril ti bom rože:
trobentice, zvončke, tulipane.
To so tiste rože,
ki ti jih prinesel bom.

Nobena mama ni prav taka,
kakršna je moja mama!

Lepljenka: Živa Lukman

RIMA PESNIKA LOVI

ELA GORENC

Mama ima posebno vlogo v življenju.
Nihče drug je ne more nadomestiti.

Mama skrbi za njen
prelep zaklad vsak dan
in vsako noč.

Mama je najpomembnejša v
življenju otroka.

Hvala za vse,
kar si mi dala.

Slika: Nina Santner (*Za mamo*, akvarel)

RIMA PESNIKA LOVI

BRIN VOLOVŠEK

Moj jezik se kar ne neha vrteti

Kazalci se vrtijo
in ure nam bežijo.
A včasih
težko že čakam konca,
zelo želim si zvonca,
a ura kar stoji,
se nič ji ne mudi.

Kazalec le počasi
pomika se naprej,
jaz tekel bi po vasi
in vriskal bi juhej!

Vrtijo se mi noge,
a teči zdaj ne smem,
rad bi že žogo brcal,
pa moram pet' refren.

Rad bi vstal in krilil
kot ptičica z rokami,
pa glagole sem pilil
in spregal mami, mami, mami ...

Tako pogosto
me jezik nič ne uboga,
vrti, vrti in melje
besedo za besedo ...

Stop! Kam vse to pelje?!
Brin, ti prava si nadloga!

Na, pa smo tam!
Zdaj čaka me naloga.
»Napiši spis!« mi reče.

Beseda nič ne teče
in mučim se in brišem,
to ubogo pesem spišem.

Risba: Nejka Pavlovič

RIMA PESNIKA LOVI

MAKSIMILIAN BUHOVAC

B*** 1/1**

Živel je medved, ki jedel je rad,
velik, rjav je bil, čisto kosmat.

Prečkal je cesto, da šel bi v mesto,
šel bi v mesto, da kupi si presto.

Presto je jedel, ko šel je čez cesto,
tokrat ne v mesto, temveč v gostilno.

Vrata odprl gostilne je silno,
hotel je jesti kosilo obilno.

Vrgli, nagnali so ga iz gostilne,
niso hoteli 'met zveri nasilne.

Medved potrč se je vrnil domov,
vrnil med zajce, lisice in sove.

On ni nasilen, še manj pa je zver,
nikdar ne gre več v človeka svetove.

Risba: Julija Hladnik

RIMA PESNIKA LOVI

ELA ZALETEL

Ob Prešernovem dnevu

Vsak človek svoje kvalitete ima,
če le jih v sebi poiskati zna.

Biti radodaren in dobrega srca,
sta dve kvaliteti, ki ju vsak rad ima.

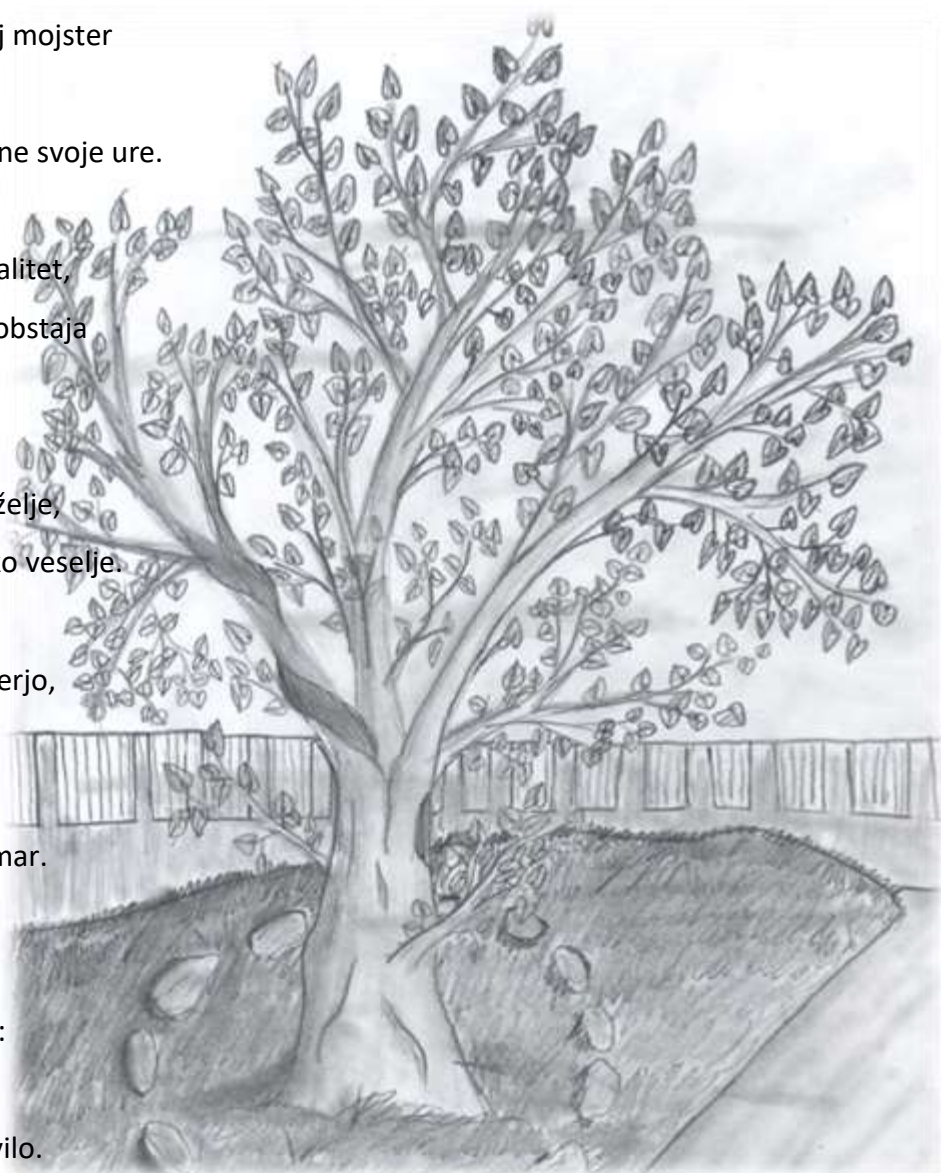
Tudi France Prešeren ni bil zgolj mojster
pesmi, rime in advokature;
dobrim delom namenil je številne svoje ure.

Prešeren imel je veliko lepih kvalitet,
spomin na njegova dobra dela obstaja
že mnogo, mnogo let.

Izpolnil marsikatero je otroške želje,
vse to otrokom prineslo je veliko veselje.

Otrokom dal je igrače, fige, večerjo,
odraslim obleko in denar,
velikokrat je pokazal,
da mu je za sočloveka še kako mar.

Naj letošnji Prešernov praznik
namerim nam posebno sporočilo:
dobrota v srcu
za vse tegobe najboljšo je zdravilo.

Risba: Nina Santner

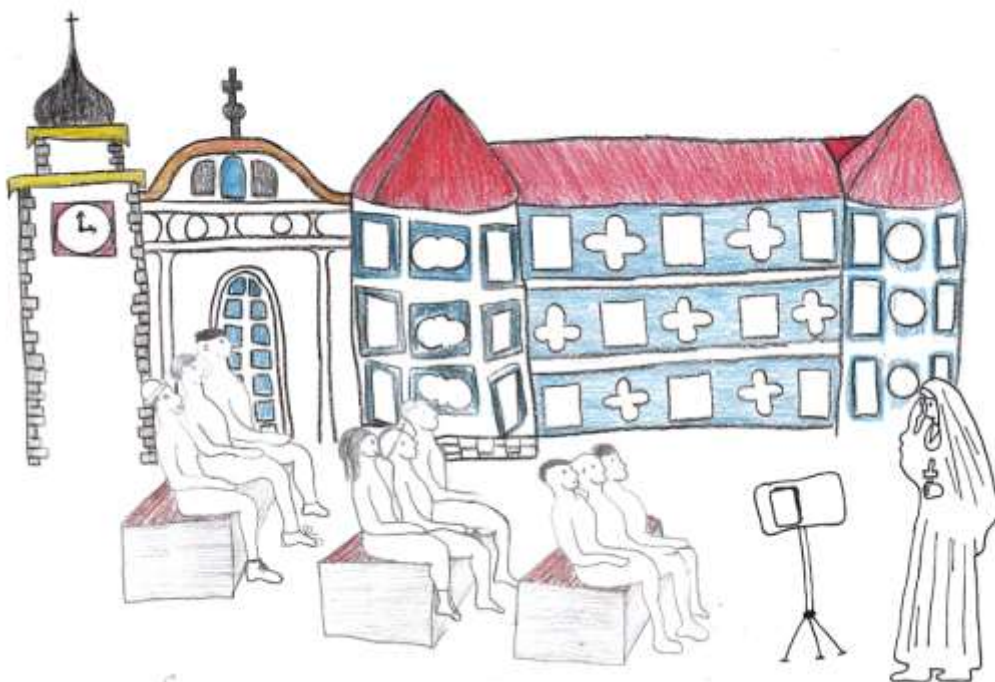
MIA IGNJATOVIĆ

Moje življenje v samostanu – Rozamundina izpoved

Nesrečna ljubezen me je pripeljala v samostan. Ostrovrhar, v katerega sem bila zelo zaljubljena, me je pustil in izbral Lejlo.

V samostanu sem že štiri mesece. Prvi mesec sem neprestano jokala in se spraševala, kaj je narobe z menoj, saj sem zelo lepa in postavna. Čez nekaj časa so me nune naučile, da lepota ne določa človeka, ampak ga njegova občutja, misli, ravnanja ... Pokazale so mi, kaj pomeni prijateljstvo in pomoč drugemu v stiski. Našla sem samo sebe, kajti ugotovila sem, da sem najbolj zadovoljna, ko poučujem z nunami otroke iz vasi blizu samostana. V našem samostanu je pomembno predajati znanje drugim. Jaz v poučevanju uživam in sem neizmerno zadovoljna, ko vidim nasmejane otroke v klopih, ki me imajo zelo radi. Zadnji mesec sem dobila nagrado za najbolj priljubljeno učiteljico. Vse nune so se veselile z menoj in končno sem postala to, kar sem si od nekdaj želela: biti zadovoljna sama s seboj.

Življenje v samostanu me je spremenilo in naučilo, da je življenje prekratko, da bi se predajala žalosti in ljubosumju in da je pomembno, da spoznamo, kako postati boljša polovica samega sebe. Ostrovrharju in Lejli želim vse najlepše, saj sem jaz svojo srečo našla.

Risba: Tina Erzar

Povodni mož – Francetova balada v stripu

DOWRY

We are standing in a dark room with no windows, spider webs hanging down the ceiling to read my uncle's dowry. »We« stands for me, my sister and my mother and over thirty people I have never seen before. After a lengthy ten minutes, a short man comes limping inside on the right leg, denouncing that the dowry all went directly to my uncle's working partner. I, for one, didn't even care for it, but my mother was devastated - she started yelling: »But he's not kin, he's not kin!« Nevertheless, the guards walked us out.

Risba: Zala Kavčnik (*Obupana ženska*, barvice)

FAMILY VACATION

After arriving at the island Bora Bora for a family vacation, we were truly excited. We were told that there weren't any sharks, so we were able to swim in the sea. Suddenly we heard a scream, coming from the water. Everyone started running and yelling »Shark, shark!« and »Get out of the water!« I was relieved for not swimming in the sea at that time. All of a sudden, the water turned red and it was clear she or he was not a survivor. We packed our bags the following day and left the island.

Risba: Matej Čuk (*Morski pes*, barvice)

LIZZIE TONGE

REASSURING MOMENTS

I woke up to a crisp, quiet morning, just after dawn. The sun was not up yet, but the sky was clear and completely empty. I went outside, and found that everything was peaceful and still. The birds were chirping happily, and the leaves swayed to a soft breeze. As I took a deep breath of cool air, I heard, as if it were an echo, the wailing sirens, yells and screaming of the accident. I closed my eyes, and took a shuddering breath as my ears rang. Slowly, my breath slowed down and as I opened my eyes, I saw the first golden beams of sunlight penetrating through the branches of the old oak, making the leaves aglow with light. Even as images rushed through my head, I couldn't help but smile at the simple joy of watching the sun rise. Even if it rose every day, there would always be something special about watching it.

Risba: Tikhon Kriskovets (*Sončni vzhod*, barvice)

TINKARA LAMPIČ

URGENT CALL

It was four years ago, I was on the phone with my sister, fighting about something that wasn't necessary. I don't quite recall what it was about. I only remember that I was mad. I looked at my phone and tried to call her again. She wouldn't answer, so I looked at my phone again. In that moment, I saw red lights driving towards my car. The next thing I knew, I was in the hospital. I feel a thing burning on my face. I happen to look in the mirror and see my face, full of scars.

Risba: Aljaž Kosec (*V ogledalu*, barvice)

Tears

Why is everyone fighting for power
when the world needs help?
People suffer every day
while they bathe in gold.

Our clothes leak of blood and sweat,
tears run down our faces,
while we work day after day.

They are destroying our homes,
destroying our peace.
And nobody cares.

Sometimes we wish we never were here.
They say: „That’s just life.”
They look down at us like we are some ugly bugs.

Our clothes leak of blood and sweat,
tears run down our faces,
while we work day after day.

Risba: Zala Jančar

Moj odnos do okolja – moj odnos do družbe – o čistilni akciji

6. b razreda in okolijski problematiki

V petek zjutraj, osmega aprila 2022, smo imeli razredno čistilno akcijo. Namesto na razredno uro smo se z vrečami in rokavicami odpravili po Šmartnem. Pobirali smo vse: papirčke, cigaretne ogorke, plastenke, razne ovitke ... Našli smo tudi rabljeno avtomobilsko gumo, ki jo bomo predelali v smetnjak. Bila sem presenečena nad količino smeti, ki smo jo našli v tako kratkem času, ampak zadovoljna nad akcijo.

Rekla bi, da smo mi, otroci, kar dobro okolijsko ozaveščena. Vseeno je bilo šolsko dvorišče polno raznih ovitkov. Že od prvega razreda naprej o tej temi v šoli velikokrat govorimo in tudi razpravljamo. Obeležujemo svetovni dan Zemlje, recikliramo odpadke, ustvarjamo iz odpadnih stvari in imamo res veliko plakatov o ugašanju luči in zapiranju vode med umivanjem rok. Seveda so otroci, ki jih take reči ne zanimajo in jih seveda tudi ne upoštevajo, ampak vseeno šola s tem vztraja in naša čistilna akcija je odraz tega.

Mislim, da veliko smetijo tudi odrasli (Seveda ne vsi!). Na čistilni akciji smo našli ogromno cigaretnih ogorkov.

Tudi drugače menim (in opažam), da jim zapiranje vode in ugašanje luči ne pomeni toliko. Mami pravi, da včasih o tem niso govorili v šoli in da so ljudje npr. tetrapak vrgli na travo. Poleg tega smo našli tudi nekaj pločevink piva in mislim, da ga otroci ne pijejo.

Rešitev ni vedno enostavna. Vedno bodo ljudje, ki bodo smeti metali v okolje. Če bi radi, da bi bilo smeti v okolju manj, moramo med drugim zmanjšati njihovo količino. To ne bo enostavno, brez smeti tako rekoč ne znamo živeti. Vendar že obstajajo trgovine brez embalaže. Tudi ponovne uporabe stvari še nimamo v krvi, ampak bolje je imeti eno stvar in to kvalitetno. Moj

oči se jezi, da kupujemo preveč stvari, zato se je odločil, da bo vse obrabljene čevlje odnesel k čevljarju. Tudi ko se je moji torbi strgala zadrga, jo je nesel h krojaču.

Recikliranje je ena taka *fajn* zadeva. Veliko stvari lahko malo predelamo in že dobimo novo. Na spletu je milijon predlogov in z njimi lahko predelaš že skoraj čisto vse, seveda pa so dobrodošle tudi lastne ideje. Ampak seveda, reciklirana stvar ne bo nikoli ista kot nova. Resnici na ljubo: vsak bi raje imel novo stvar kot pa reciklirano.

Glede na to, da imamo svetovne oz. mednarodne dneve za res veliko reči, bi lahko imeli svetovni dan čistilnih akcij. Seveda so te organizirane tudi na

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

svetovni dan Zemlje, ampak bi še ena čistilna akcija na leto škodila? Naši Zemlji je treba pomagati in mladi smo zainteresirani za to. Samo datum čistilne akcije povejte.

Učenci 6. b razreda po končani čistilni akciji

UČENCI 6. B RAZREDA

Misli o odnosu do okolja – vtisi po čistilni akciji

ŽIGA TRČEK

Za okolje smo naredili veliko. Vsak posameznik lahko naredi veliko in to smo tudi dokazali. Od zdaj naprej bom bolj skrbel za okolje in naravo. V družbi velikokrat pozabimo na naravo, kar ni prav. Samo, če bi v šoli večkrat organizirali čistilne akcije, bi že naredili veliko za okolje in družbo. Če smo že v eni šolski uri nabrali toliko smeti, koliko bi jih nabrali v enem dnevu? Zato, če že ne pomagamo čistiti našega planeta, ga vsaj ne onesnažujmo in še bolj otežimo delo ljudi, ki pa hočejo očistiti naš svet. Že tako je dovolj smeti, zakaj bi onesnaževali še mi? Sčasoma bodo smeti prišle še v najbolj oddaljene kotičke sveta kot so Sahara in deževni gozdovi. Tako umazana so tudi morja in reke, če ne

še bolj. Ena od rešitev je, da bi reciklirali kar bi se dalo, ampak kaj bi potem, ko se plastenk ne bi več dalo reciklirati? Kam bi jih dali?

Tako ostaja vprašanje, kako počistiti naš planet, nerazrešeno in čaka generacijo, ki bo temu vprašanju kos.

Juretova 'trofeja' – stara avtomobilska guma

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

NIKA ZUPIN

Ljudje mislijo, da so kmetje največji onesnaževalci Zemlje, ker uporabljajo gnojila in škropila pri pridelavi hrane. Ljudje pa ne vidijo sami sebe, koliko smeti proizvajajo. Mislim, da si ljudje napačno mislijo, da smo kmetje onesnaževalci z gnojili, po drugi strani pa se ne zavedajo, da bi brez nas kmetov jedli umetno hrano, ki bi jo izdelali v tovarnah. Ta hrana ne bi bila zdrava. Bila bi umetna, plastična, brez okusa in polna strupov. Kmetje se trudijo ohraniti zdravo okolje. Ne želijo si, da so njihovi travniki, polja in gozdovi onesnaženi z embalažo in smetmi, saj travo in pridelke je živina, smeti pa škodujejo živalim, tako domačim, gozdnim in divjim. Tudi pasji iztrebki so nevarni za živino, saj prenašajo bolezni. Če imajo ljudje tako radi svoje živali, naj pomislijo, kako druge živali lahko trpijo.

Pri nas doma skozi celo leto skrbimo za čisto okolje na naši travnikih, polju, gozdu in pri nas doma. Posebno veliko je plastike in pločevink ob cesti, odvržene v okolje skozi okno avtomobila. Če bi ljudje skozi celo leto pospravljali za seboj, ne bi potrebovali čistilnih akcij, s katerimi se ljudje hvalijo. S tem si operejo vest, da so nekaj naredili za okolje.

LANA SOKLIČ

Meni se zdi dobro, če bi se vsak človek udeleževal čistilnih akcij v svojem kraju, dokler naše okolje ne bi bilo čisto. Še lepše pa bi bilo, če čistilnih akcij sploh ne bi potrebovali, ker ljudje ne bi več odmetavali smeti v naravo.

Zanimiva smet: stara odvržena maska z napisom Ljubljana je najlepše mesto

Če bi vsi ljudje ločevali odpadke in dajali smeti v smetnjake, bi bila naša narava čistejša.

Razmislimo, kam gre vsa ta plastika in ostale smeti in kam gredo stvari, ki jih ne odvržemo v smetnjake. Večinoma jih odnese kam na polje ali travnike, kjer čaka, da jih nekdo pobere ali pa razpada. Da sploh ne pomislim, kako škodijo živalim, ki tam živijo.

Upam, da bomo z vsako čistilno akcijo zbrali manj in manj smeti, to bi pomenilo, da se ljudje zavedamo pomena čistosti svoje okolice in da ne odmetavamo več smeti v naravo.

Cigaretni ogorki

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

MAKS BUČAR

Ljudje ne cenimo narave, ki jo imamo. Mi naravi škodimo, in sicer tako, da mečemo odpadke v naravo in ne v zabojnike. Kot posameznik sem lahko zgled drugim, saj odpadke ustrezno ločujem in odvržem v ustrezne zabojnike (papir, steklo, embalaža, organski odpadki). V šolah bi uvedel obvezno izobraževanje o varovanju okolja vsako leto za vse učence. Namestili bi tudi ustrezne zabojnike v okolici šole.

Organiziral bi čistilno akcijo po celi Sloveniji vsako pomlad in vključili čim več prebivalcev. Uvedel bi tudi strožje kazni za kršitelje in izvajal večji nadzor na mestih, kjer je največ neprimernih odlagališč.

Vsaka sprememba se začne pri posamezniku, torej varujmo naše okolje za sedanje in prihodnje rodove.

ROK TRKOV

Na poti je bilo zelo veliko smeti: od vrečk za čips do povoženih žab na cesti. Takrat sem se zamislil, kako smo mi ljudje nemarni, da odpadke namesto v koše za smeti mečemo v naravo, Zemljo imamo pa samo eno in nič več. Ko sem si mislil to misel, sem vmes

Rok med čistilno akcijo

pobral že kar lepo število smeti in to kar 120. Do šole je bil pločnik še kar čist. A ob naši cerkvi sem našel luknjo, ki je imela notri nešteto smeti

Poklical sem svojo sošolko, ki je nosila vrečo s smetmi, da pride k meni. Začel sem pobirati smeti iz luknje, nakar se je ven privali zelo smrdljiv

vonj po cigaretnih ogorkih. A bilo je premalo časa in nisem uspel pobrati vse. Na koncu sem zbral več kot 200 kosov različnih smeti, večinoma pa so to bili cigaretni ogorki.

Zelo me žalosti, ko vidim smeti v taki prečudoviti naravi. Če to berete, vas prosim, da smeti odvržete na pravo mesto, torej v smetnjake. Bodite skrbni do naše narave, vozite se čim manj z avtom in raje pojdite na sprehod v naravo. HVALA!

LUKA AŽBE KOSTANJŠEK

Z razredom smo nabrali veliko cigaretnih ogorkov, papirjev, plastike in papirčkov. Seveda smo našli še druge stvari, na primer *Juretovo trofejo*: gumo avtomobila. Pomagal sem mu jo nesti in prišla sva do ideje, da bi iz nje lahko naredili koš za smeti ali pa bi iz nje naredili gugalnico. Učiteljica se je strinjala.

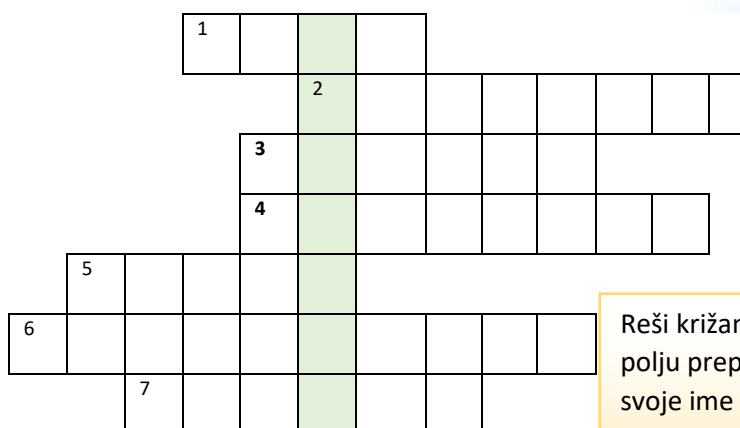
Jure in Ažbe z najdeno avtomobilsko gumo ter Maks s polno vrečo smeti

MOŽGANČKI NA ZABAVI

GAL KORENČ

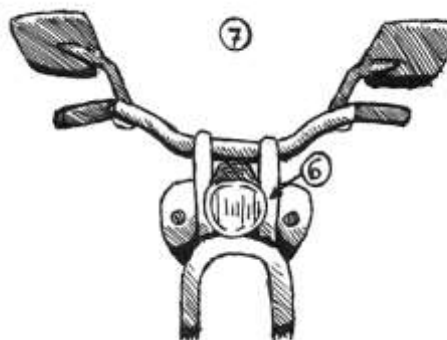
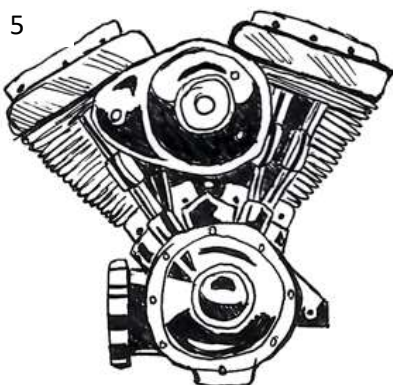
JULIJA HLADNIK (risbe)

Brm brm brm – nagradna križanka

Reši križanko, geslo v zelenem polju prepisi na listek. Napiši še svoje ime in priimek ter razred ter oddaj v nabiralnik našega časopisa do 30. 5. 2022. Trije srečni izžrebanci bodo nagrajeni.

$$4 \quad ? = \frac{dV}{dt} = \frac{V_1 - V_0}{\Delta t}$$

METULJ PREDSTAVLJA SVOBODO.

SVOBODO, KI JE MNOGI NISO IMELI IN JE NIMAJO.

»A ZAKAJ METULJ?« SE VPRAŠAM.

METULJ JE NAJPREJ GOSENICA, NATO BUBA, KI NE MORE NIKAMOR.

KO SE SPREMENI V METULJA, PA POLETI S SVOJIMI KRILI V SVOBODO.

Lepljenka: Zoja Vilfan